

Волинянку Ольгу Овдійчук називають «Мессі у спідниці»

Цими днями українка (на фото) стала гравчинєю європейського жіночого футбольного гранда — мадридського «Атлетіко»!

с. 11 »

Цікава

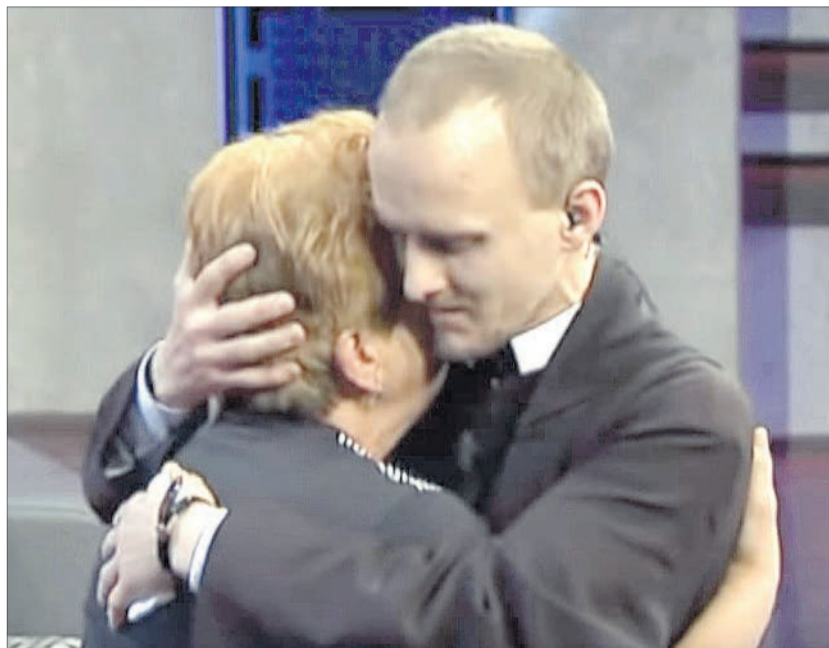
ГАЗЕТА + TV
на вихідні

1 серпня 2019 року №31 (87) Ціна 6 грн

ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

«Не треба подарунка — знайдіть мені неньку», — говорив наш герой у дитинстві.

Мить, про яку Юрій мріяв змалечку.

Через 35 років розшукав маму, яка відреклася від нього ще в пологовому будинку...

Юрій Левчун багато літ поспіль сподівався знайти жінку, яка народила його на світ. Три роки тому він відрікся від мрії мати дружину, прийняв чернецтво і взяв собі ім'я Пархомій. З тих пір живе у греко-католицькому монастирі в Києві. Доля підносила йому справжні випробування, адже все дитинство поневірявся по інтернатах, голодував та терпів знущання однолітків. На весь цей жах Юрія прирєкла рідна матір: вона залишила немовля в пологовому будинку на 4-й день його появи на світ

Наталка ЧОВНИК

У ЗАЯВІ НАПИСАЛА, ЩО ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД СИНА ЧЕРЕЗ ЙОГО ВАЖКУ ХВОРОБУ

Знайти свою маму завжди було заповітною мрією Юрія. Йому нещодавно виповнилося 35, і всі ці роки

він постійно молив Бога про зустріч із нею. «Діво Маріє, прошу тебе сьогодні допомогти мені побачитися з мамою», — сказав він і в студії телеканалу СТБ, де відбулася ця довгоочікувана подія. Щоправда, шлях до хвилюючої миті був довгий та тер-

нистий: життя в дитбудинку, шкільні літа в інтернаті для сиріт на Терно-

«Діво Маріє, прошу тебе сьогодні допомогти мені побачитися з мамою.

пільщині, навчання в духовній семінарії, постриг у монахи. Десять літ тому Юрій дивним чином знайшов рідну бабусю. Але онукові вона зовсім не зраділа, а виставила за двері...

Закінчення на с. 3 »

ЛЮДИ-ГЕРОЇ

фото censor.net.ua.

Івана-молодшого на подвиг надихнула звитяга діда...

101-літній Іван Залужний: «Я мушу дожити до нашої перемоги»

Ветеран Другої світової війни із Запоріжжя, який втратив у боях на Сході єдиного внука, у такому поважному віці воює в тилу з інформаційними атаками російського агресора

випробування, що випали на долю українського народу. Та навіть у найстрашнішому сні йому не уявлялося, що вдруге

«**Навіть у найстрашнішому сні йому не уявлялося, що вдруге на своєму віку бачитиме справжню війну і ще й утратить на ній нащадка.**

Інна ПІЛЮК

ОНУК ВІДКЛАВ ВЕСІЛЛЯ, БО ПІШОВ ВОЮВАТИ

Бути відомим всій Україні цей дідусь заслужував зовсім не через трагічні події, які прийшли в його родину у 2014 році. Він, ветеран Другої світової війни, капітан 1-го рангу Військово-морських сил СРСР, учасник битви під Сталінградом, який дожив до наших днів при ясному розумі й доброму здоров'ї, уже сам по собі є сенсацією. Його життя вмістило чи не всі

на своєму віку бачитиме справжню війну і ще й утратить на ній нащадка.

Закінчення на с. 6 »

О ЧАСИ! О ЗВИЧАЙ!

фото facebook.com/UANationalPolice.

Злочинці використовували маски-балаклави, які повністю змінюють обличчя.

Як затримували ватажка зухвалої банди, що пограбувала «ювелірки» на 5 мільйонів доларів

14 місяців херсонські оперативники полювали за угрупованням нападників на магазини з коштовностями. Цими днями вдалося взяти їхнього організатора

Усі подробиці на с. 15 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Не переплутайте: вчитись, а не бухати!

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

ФАКТИ ХТО ПРОХОДИТЬ В РАДУ ІХ СКЛИКАННЯ

Зе! команда

ІДЕОЛОГІЯ: лібертаріанство — індивідуальна свобода та мінімізація розміру державного апарату

Перша п'ятірка:

Дмитро Разумков   Руслан Стефанчук   Ірина Венедиктова   Давид Арахамія   Галина Янченко

У програмі партії:

- Створити механізм відкликання депутатів
- Запровадити систему грошової винагороди за виявлення корупції
- Виділяти на оборонку не менше 5% від ВВП
- Запустити мировий суд і суд присяжних
- Монетизувати всі соціальні пільги
- Скасувати енергетичну схему Роттердам+

Аж 254 багнети матиме у своєму активі партія Президента Володимира Зеленського.

Слуг народу привезли у найдорожчий готель Трускавця

У 5-зірковому «Ріксосі» новообраних народних депутатів від партії «Слуга народу» навчають розбиратись у державних справах

«Курс молодого депутата» триватиме тиждень. Їх вчать кращі професори Київської школи економіки. Втім, багато хто побоюється, що насправді народні обранці у готелі не стільки засвоюють знання, як відпочивають. Журналіст Зоя Казанжи навіть написала спеціальний блог, щоб застерегти їх: «Моя персональна порада для навчання: вечорами не бухайте, а дивіться і обговорюйте фільми. Кому, як не вам, знати, як кіно

впливає на маси?»

Дозвольте, пані Зою, не погодитись. Навіть якщо обранці і проведуть вечір-другий у товаристві з пляшкою — нічого страшного. Скоріше навпаки. «По 50 за знайомство» — перший крок до створення згуртованої фракції у парламенті!

А от чому для «хлопців з народу» обрали дорогий буржуйський готель, де номер коштує від 3500 гривень за добу — це запитання. Лідер партії Дмитро Разумков відповів на нього невігладливо: «Зняли те, що у нас була можливість зняти».

Що тут скажеш, людям би такі можливості, як їхнім слугам — і старим, і новим...

Дехто вважає, що стару історію витягнули, щоб посунути Глуховець з посади.

Керівник поліції нацкував КОРД на... патрульних

Галасу нарбило скандальне відео з начальником обласного управління МВС у Дніпропетровській області Віталієм Глуховець (на фото)

Відео записане з камери патрульного поліцейського. На ньому видно, що копи зупиняють водія керівника обласної поліції за, ймовірно, якимось порушенням. Той відмовляється показати документи, кудись телефонує і за якийсь час приїжджає мікроавтобус із бійцями КОРД (Корпусу оперативно-раптової дії — Ред.). Спецпризначенці відвозять патрульних на бесіду до начальника управління поліції Дніпропетровської області Віталія Глуховець — їхня розмова так само записується поліцейською камерою.

Резонансне відео з'явилося цими днями, хоч відзняли його ще у вересні минулого року. На нього відреагував Президент Володимир Зеленський — він зажадав негайного звільнення пана Глуховець — «представника старої еліти, яка живе поза законом». Державне бюро розслідувань із цього приводу відкрило провадження за фактом можливого перевищення влади та службових повноважень. Сам Глуховець спочатку обіцяв «розібратися», але потім написав рапорт на звільнення. Голова Нацполіції Сергій Князев його підписав.

Дійсно, що тут «розбиратись»: оскандалився — май сміливість піти. Нормальна цивілізована практика. Що, втім, начальник і зробив.

З путінського полону звільнили... собаку моряків

На територію України повернули чотирилапого улюбленця екіпажу буксира «Яни Капу» — Джессі (на фото), якого в листопаді 2018 року російські військові захопили разом з українськими моряками

Про це повідомив адвокат Микола Полозов. «Про собаку практично відразу після зустрічі з нашими адвокатами повідомили моряки — члени екіпажу буксира «Яни Капу», попросили його знайти і постаратися доставити додому. Кілька місяців пішло на його пошуки і досягнення домовленостей із ФСБ і керченськими прикордонниками, які залишили його у себе», — написав Полозов.

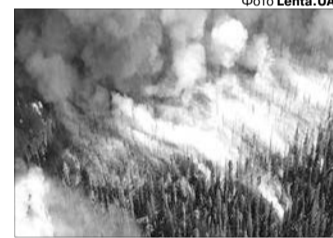
У момент захоплення українських моряків чотирилапому воїну було три місяці. Джессі забрала до себе родина моряка Чуліби. Чекатимуть разом повернення свого сина Сергія з путінської тюрми.

У Росії горить територія розміром із дві Волині

У Сибіру та на Далекому Сході, здебільшого у безлюдних регіонах, запалали близько трьох мільйонів гектарів лісу. Ця площа майже удвічі більша за нашу область

Але лісових пожеж не гасять. Влада каже, що це економічно недоцільно — витрати на приборкання вогню перевищують розмір можливого збитку. До гасіння приступають, якщо стихія загрожує населеним пунктам або об'єктам інфраструктури. Тим часом дим від пожеж розтягнувся на кілька тисяч кілометрів і досяг Казані та столиці Казахстану — міста Нурсултан. Загалом близько 500 населених пунктів у понад 20 регіонах Росії опинилися в зоні задимлення. Причиною лісових пожеж стали сухі грози, вітряна погода і тридцятиградусна спека.

Від жару минулого тижня потерпала і Західна Європа, де вкотре поставлено нові температурні рекорди. У Бельгії метеоспостереження проводять уже майже 200 років — із 1833-го. Але такої спеки — плюс 40,2 гра-

Нинішня пожежа — наймасштабніша у Сибіру за всю історію спостережень.

дуса — не було.

У сусідів ще тепліше: Німеччина — 41,5 градуса, Голландія — 41,7, Північна Франція — 42,6 градуса!

Французи були змушені зупинити кілька реакторів на атомних станціях — вода у річках настільки нагрілась, що вже не помагала охолоджувати станцію. Добре, що хоч нашу землю омивають такі катаклізми.

● ПРЯМА МОВА

Оксана СКИТАЛІНСЬКА, дієтолог, розповіла, яка окружність талії свідчить про зайву вагу:

Талія є точним маркером того, що коїться з вашим тілом. Якщо ви жінка з окружністю талії понад 80 см та чоловік з окружністю талії понад 94 см, то уважайте, що заїхали далеко. Чим далі від цих цифр, тим більші ризики мати хворі стерті суглоби, серце, що запливло жиром, забиті атеросклерозом судини, мозок, що страждає від дефіциту кисню, запалення в усьому тілі (так звані системні запалення), високий ризик раку, аутоімунних хвороб, цукровий діабет, гіпертонію, ну і просто постійний дискомфорт, втому, низьку масоцінку і невтішні прогнози щодо тривалості життя.

Тільки факт:

За кордоном постійно працюють 3,2 мільйона українців, або 18% усього економічно активного населення країни. Такі дані Міністерства фінансів.

ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

— Юрочко, синочку, — сказала пані Алла в студії і з її очей потекли сльози. — Він так схожий на мого чоловіка...

Через 35 років розшукав маму, яка відреклася від нього ще в пологовому будинку...

Закінчення. Початок на с. 1

Наталка ЧОВНИК

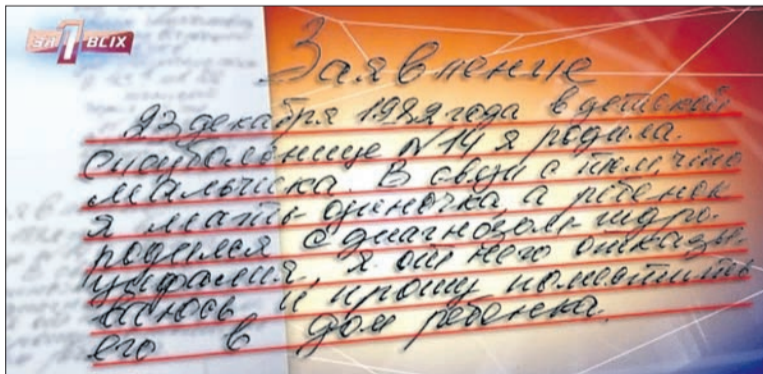
Рана від тієї зустрічі боліла довго, і все ж Юрій не відмовився від наміру далі шукати рідну маму. Через багато років його молитви, напевно, були почуті, бо познайомився з людьми, які зацікавилися цією історією. Журналісти програми «Один за всіх» не просто розшукали в багатотисячному місті на Київщині матір Юрія, а й умовили її прийти у студію та розповісти на всю країну про те, що сталося. Організаторів ефіру передусім хвилювало, чи наважиться вона подивитися сину в очі через 35 років, як пояснить свій вчинок і чи прийме втрачену дитину після того, як дізнається, ким він став?

Із перших хвилин розмови ведучого з монахом на телебаченні глядачі побачили, що це справді світла людина, яка не пам'ятає зла. «У моєму серці є місце, яке може заповнити тільки рідна мама. Хочу відчувати цей дар її любові, сказати, як люблю тебе попри те, що ти зробила», — казав він у студії. Мрія знайти рідну матір не залишала його від самого дитинства. Всюди, де тільки був хлопчик (дитбудинки, інтернат у Тернопільській області), він постійно чекав на маму, бачив її в кожній жінці, яка до них приходила. Одного разу навіть утік з інтернату з товаришем, щоб її знайти.

На його шляху траплялися і добрі люди. Насамперед це шкільні вчительки, котрі одразу відчували його світлу душу і добре серце, та родина Ольги Яворської, що забирала сироту до себе на канікули. Коли хлопець закінчив школу, він поцікавився в адміністрації інтернату, де його мама, і у відповідь прочитав важливий документ — відмову від нього. У заяві матері-одиначки сказано, що вона

Він вимолив у Небес цю зустріч!

Рукописи не горять — та сама заява відмови...

зрікається сина через його важку хворобу (гідроцефалія — водянка головного мозку). «Спочатку у мене була образа на маму. Але я ніколи не бажав їй зла чи ще чогось. Молився за неї, пробачив», — щиро сказав Юрій.

У 25 років він навчався у ду-

ховній семінарії. Бажання стати священником з'явилося у нього ще в 4-му класі, коли почали викладати основи християнської етики. Як семінарист потрапив на практику в Білу Церкву, про яку знав, що тут теоретично може жити його мама.

Прагнення відшукати її було таким великим, що не соромився перепитати на вулиці незнайомих людей і запитувати: «Ви не знаєте, де мешкає Алла Анатоліївна? Я її дитина». Таким чином вдалося знайти квартиру, де могла перебувати мама. Двері відчинила бабуся, але з хлопцем вона говорила недовго. Сказала, що справді має доньку Аллу, але в тої є син — Андрій. Ні про яку іншу дитину вона не знає і знати не хоче, тому просить вийти з квартири, інакше викличе міліцію. І я сказав собі: «Господи! Прийде час, коли ти даси мені поспілкуватися з моєю матю, і це буде заради мого добра», — продовжив Юрій.

«ЧОМУ Ж ВИ НЕ ШУКАЛИ ЙОГО ПОТІМ, КОЛИ ВІН ДИВНИМ ЧИНОМ «ВОСКРЕС»?»

Після того випадку минуло ціле десятиліття. Невдала зустріч із бабусею могла б забутись, але історія стала відома на каналі СТБ. І поки Юрій-Пархомій виконував свої обов'язки в монастирі Києва, журналісти програми «Один за всіх» взялися допомогти ченцеві-сироті. Серед багатотисячного населення міста Українка Київської області (сюди родина переїхала з Білої Церкви. — Авт.) розшукали ту саму Аллу Анатоліївну і вмовили прийти на зустріч із людиною, котра назвала себе її сином.

Знаючи, що жінка написала відмову від дитини, її появу в студії

син. Потрібно зробити ДНК-експертизу», — сказала насамкінець.

У залі прокотилася хвиля обурення, особливо серед трьох жінок з Тернопільщини, які свого часу опікувалися Юрієм. Сам він сидів у потаємній кімнаті і спостерігав за подіями в студії. Такою була домовленість із ведучим шоу Михайлом Присяжнюком: спочатку Юрій хоче подивитися на маму і послухати, а до публіки вийде пізніше. Монах спостерігав за поведінкою матері і був повністю на її боці, хоча глядачі в залі влаштували їй справжній допит з упередженням. «Можливо, мама дещо приховала з того, що вони хотіли з неї витягнути, — скаже він пізніше. — Може, вона захоче розповісти правду мені. Якщо ні, Бог все одно колись її відкриє».

«НЕХАЙ СВІТ ГОВОРІТЬ ЩО ЗАВГОДНО, Я ВСЕ ОДНО БУДУ ВАС ЛЮБИТИ»

У цій історії було багато неочікуваних поворотів, та найбільш несподіваною стала розв'язка. Коли Алла Анатоліївна не повірила у те, що герої програми — її син, напруження у студії сягнуло найвищої точки. У цей момент ведучий оголосив, що зараз до них із потаємної кімнати вийде Юрій. «Незважаючи на те, що почув, незважаючи на вашу важку розмову, він хоче бачити вас, — сказав ведучий Михайло Присяжнюк. — Юрію, виходьте».

Те, що трапилося за мить, інакше

Спочатку у мене була образа на маму. Але я ніколи не бажав їй зла чи ще чогось. Молився за неї, пробачив

учасники шоу сприйняли насторожено. Розмова була важка та заплутана. З перших хвилин відчувалося, що пані Алла приховує істину. Вона сказала, що жила у Києві, була заміньюю, а не матір'ю-одиначкою. Після народження першого сина Андрія швидко завагітніла знову, але на 8-му місяці виникла серйозна загроза, через що її поклали в Охматдит. Там передчасно народила хлопчика, який за кілька днів помер — так сказали лікарі медзакладу. Поховати немовля, за її словами, взялися самі медики, на що вона погодилася разом зі своєю матю, котра була з нею у лікарні.

А як же заява про відмову від дитини через хворобу? Про це у матері цікавилися експерти програми — психологи, юристи, лікарі. Відповіді Алли Анатоліївни були непереконливі. Спочатку сказала, що не писала такої заяви, потім визнала, що підпис — її, далі зізналася, що зробила під диктовку якийсь документ, але змісту не пам'ятає, бо була в шоківому стані через смерть дитини. «Чому ж ви не шукали свого сина потім, коли він дивним чином «воскрес» і прийшов до вашої мамі через двадцять п'ять років?» — продовжували запитувати жінку експерти. «Бо мій мамі більш як 80 літ, і за стільки років вона забула, що в мене померла дитина. Та й узагалі... я не вірю, що це мій

як чудом назвати не можна. На сцені з'явився чоловік у чорному, і ситуація змінилася блискавично. Поглянувши на ченця, котрий стояв і мовчки дивився на неї, Алла Анатоліївна на хвилину завмерла, потім змінилася на обличчі і підбігла до монаха:

— Юрочко, синочку, — сказала і розплакалася.

— Мамо, я люблю вас. Дякую, що народили мене, — були перші слова сина, який нарешті побачив рідну матір.

— Боже, слава Тобі, — продовжувала жінка. — Там тато тебе чекає.

— Алло Анатоліївно, що ви зараз відчули? Чи потрібен тепер вам тест на ДНК? — запитав ведучий Михайло Присяжнюк.

— Мабуть, не потрібен. Юра дуже схожий на мого чоловіка.

Тим часом монах продовжив: — Я завжди казав: люблю вас, мамо, прощаю вас. Нехай світ говорить, що завгодно, я все одно буду вас любити доти, доки буду жити. Хочу повторити кожному: говоріть частіше своїй мамі: «Люблю». Обіймайте її, поки вона жива. Я теж хочу, щоб ми обнялися, бо це є символ прощення, — сказав Юрій і в залі пролунали бурхливі оплески.

Переглянути програму можна за цим посиланням —

<https://teleportal.ua/show/stb/1zavseh/sezon-12/vypusk-17>

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО,
експрезидент України,
про те, що робитиме,
якщо нова влада почне
його переслідувати:

Мені немає за що червоніти. Немає жодних фактів, за які б мені треба було переживати. Якщо це буде політичне правосуддя — друзі мої, я ще в 2014 році на фронті перестав боятися. І мені абсолютно байдуже. Я ні від кого не збираюся ховатися, бо це буде дуже великий подарунок Путіну. Насправді ж мій опонент не Зеленський. Мій опонент — Путін.

Вітаємо!

Цими днями життя поставило дві п'ятірки люблячому чоловікові, татові, дідусеві, жителю села Волиця-Лобачівська Горохівського району

Анатолію Тимофійовичу РУБАСІ.

Вітаючи дорогу та близьку серцю людину, щиро бажаємо міцного здоров'я, щастя, радості, миру, достатку та всього найкращого.

*В житті буває все: і радості,
і печалі,
і мед солодкий, і гіркий полин.
Тож хай у ньому буде
менше смутку,
А більш прекрасних,
сонячних хвилин!
Хай Божа Матінка завжди
охороняє,
В душі панують мир і доброта,
Ісус Христос з небес
здоров'я посилає
На многії й щасливі літа!*

**З любов'ю
дружина Людмила,
син Олександр,
дочка Марійка,
невістки Іванка
та Людмила, внуки
Ілля, Артем, Марк,
Максим.**

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

ФОТО break-fast.com.ua

Засновник Алчевська, за словами дружини, був «фанатичним українцем».

Олексій і Христина Алчевські разом із дітьми.

Убивство, через яке Донбас став російськомовним

Місто Алчевськ Луганської області названо на честь Олексія Алчевського (1835–1901). «Вікіпедія» несправедливо називає його «російським промисловцем»

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Насправді ж він — український промисловець, банкір, громадський діяч, меценат. Алчевський, за словами дружини Христини, був «фанатичним українцем», вкладав чималі кошти в національний рух — і це в часи Емського указу, коли ставлення до українців було упередженим. За його гроші в Сумах були споруджені церкви, лікарні, бібліотеки, недільні школи. Благодійник очолював харківську «Громаду» (гурток української інтелігенції). Ініціював і фінансував спорудження в Харкові першого пам'ятника Тарасові Шевченку. У ті часи офіційно відкрити його було неможливо, тому меценат зробив це як приватна особа у власному саду. Монумент був виготовлений із дорогого білого мармуру. Після банкрутства Олексія Алчевського садибу довелося продати, і подальша доля пам'ятника не відома.

Знаний у ділових колах України Алчевський як один із засновників і членів правління Харківського торговельного банку, який став першою у Російській імперії приватною акціонерною установою. Згодом меценат узяв участь у створенні Харківського земельного банку і кілька років там головував. Сам Олексій Алчевський не мав великих капіталів, однак зумів вдало все організувати. Через деякий час він уже володів контрольним пакетом акцій, згодом був повним

розпорядником обох банків, які обслуговували різні підприємства мецената.

Банківський бізнес допоміг йому стати великим землевласником. Скупивши землі у поміщиків (а сільськогосподарські землі у безводному

гірні заводи, вугільні шахти, рудники, транспортні компанії).

Олексій Алчевський побудував найновітніші на той час у Московській імперії металургійні заводи з прокатними станами без іноземних інвестицій (решта була власністю бельгійських і британських компаній).

Заснування Алчевська і перетворення Маріуполя в індустріальне місто — теж його заслуга.

На початку ХХ століття в Росії почалася економічна криза, яка не оминула й підприємства Олексія Алчевського. Рятуючись від банкрутства, підприємець намагався отримати урядове замовлення для своїх металургійних заводів, а також просив у міністерстві фінансів дозволу на випуск облігацій під заставу свого майна. Однак міністр фінансів Сергій Вітте йому відмовив. Потому брати Рябушинські здійснили рейдерське захоплення банку (Вітте надав їм необхідний кредит), і вони відразу стали найбагатшими в імперії людьми. Після цього Донбас почали наповнювати завезеними з-за Уралу пролетарями. І цей процес успішно продовжила радянська влада.

Офіційні джерела твердять, що після цього Олексій Алчевський наклав на себе руки, кинувшись під потяг на Варшавському вокзалі в Петербурзі. Однак багато дослідників схиляється до думки, що це було замовне вбивство, яку підтверджує той факт, що спочиває він усередині кладовища, де, звісно, не могли поховати самогубця.

Ініціював і фінансував спорудження в Харкові першого пам'ятника Тарасові Шевченку. У ті часи офіційно відкрити його було неможливо, тому меценат зробив це як приватна особа у власному саду.

степу коштували недорого), він не вигнав селян — їм або надавали іншу землю, або перенавчали на робітників, а не зробили безробітними люмпенами.

А вже згодом на своїх землях Алчевський заснував гірничо-промислове товариство, з'явилися перші українські робітники. Меценат — один із тих, хто насправді створив Донбас: безводний степ став індустріальним центром. Організована ним одна з перших у Російській імперії промислово-фінансова група об'єднала банки, металур-

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою ** друкуються на правах реклами.

Адреса редакції і видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально - (0332) 72-38-94,
з питань реклами - (0332)77-07-70,
приватних оголошень - (0332)72-39-32,
розповсюдження - (0332)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» н/р 26008055520122

КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг - 4 друковані аркуші

Передплатний індекс: **60307**

Реєстраційний номер

КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж **15700** Замовлення № **926**

● ШОК!

На пастці Колі-Мінера підірвалися його внуки

Двоє дітей у Смізі Дубенського району загинули через небезпечне «хобі» їхнього дідуся. 59-річний Микола Середюк, відомий як Коля-Мінер, не лише роками збирав боєприпаси часів Другої світової війни, а й почав самостійно майструвати вибухівку. Нею хотів відлякувати злодіїв, проте забрав життя 13-літнього Олега та 11-річної Івонни

Левко ЗАБРІДНИЙ

Діти жили по сусідству, тож часто приходили на подвір'я бабусі та дідуся. 59-річний Микола Середюк, як розповідають у селищі, не був кровним дідом загиблих, проте одружився з їхньою бабцею, ще коли мати дітей була геть малою, тож виховав усіх як рідних.

Миколу Середюка знала не лише вся Смига, а й добряча частина України — чоловік кілька разів потрапляв у новини через свою пристрась до боєприпасів, за що отримав і сільське прізвисько — Мінер. Ще змалку Микола Середюк мав незвичне хобі: знаходити міни, гранати часів Другої світової та розбирати їх.

З подвір'я Середюків поліція кілька разів вилучала боєприпаси, після того фатального вибуху знайшли на подвір'ї Миколи ще понад тисячу снарядів, мін та гранат. Журналістів, які раніше писали про «хобі» чоловіка, і він, і його дружина запевняли, що воно безпечно: мовляв, за стільки років уже набив руку і знає, як поводитися з вибухонебезпечними предметами.

Проте тим, що вибирав тротил та здавав корпуси на металобрухт, заробляючи на прожиття, Микола Середюк не обмежився. Чоловік почав експериментувати — виготовляти вибухівку самотужки. Одну з них, як пастку для злодіїв, заклад у сейф у своїй майстерні — Микола був чоботарем, тож у підсобному приміщенні зберігав інструменти та матеріали. А ще, як каже дружина, гроші. У цю пастку і потрапили внуки.

Олег та Івонна прийшли на подвір'я дідуся та бабусі, коли тих не було вдома. Діти знали про хобі діда, проте не здогадувалися, що у сейфі, який захотіли відчинити, закладено вибухівку... Ключ від сейфа лежав на полиці поруч, брат із сестрою перевірили ключ, дістали коробку, відкрили — і стався вибух.

Обоє дітей загинули на місці. Правоохоронці, яких викликали на місце трагедії, одразу арештували

Микола Середюк (ліворуч) на суді. Чи зможе він тепер із цим жити, усвідомлюючи, що накоїв?

59-річного Миколу — той і не заперечував. Залишатися із вбитими горем через його помилку жінками було б непросто.

Наступного дня після похорону Рівненський міський суд обрав Миколі Середюку запобіжний захід на період слідства — 60 діб у сізо. У залі суду Микола плакав і повторював, що не заперечує проти тримання під вартою. «Хіба у моєму становищі може бути вибір?» — відповів він судді на запитання, чи не хоче виступити проти клопотання прокурора.

— Мене тричі обкрадали, а поліція не реагувала: що я не питаю про розкриття, з мене тільки сміялися, — пояснював Микола Середюк у суді, навіщо виготовив

Про його небезпечне хобі у селищі всі знали, проте скаржитися на чоловіка чи його склад боєприпасів, який міг вибухнути, не приходили.

вибухівку. — У мене не було вибору, окрім як захистити власне майно своїм методом. Я виготовив чотири пристрої, але не думав, що вони матимуть такий сильний вибух. Коли проводив експеримент, то тільки трохи бухнуло і кришечку зірвало. Як так вийшло, що так сильно бахнуло, не розумію. Я хотів, щоб воно налякало злодіїв, а не когось вбило... Мені дуже дітей шкода, — додав Микола журналістам, коли правоохоронці забирали його із зали суду до сізо.

Миколі Середюку оголосили підозру в навмисному вбивстві. За статтею, яку інкримінують, чолові-

ка можуть засудити до довічного ув'язнення. Мінімальне покарання — 10 років позбавлення волі.

Як розповідають у селищній раді, Микола Середюк ніде офіційно не працював, проте був сільським чоботарем. Про його небезпечне хобі у селищі всі знали, проте скаржитися на чоловіка чи його склад боєприпасів, який міг вибухнути, не приходили.

Поліція вилучала у Середюка боєприпаси кілька разів і притягала його до кримінальної відповідальності. У 2013-му він був засуджений до чотирьох років позбавлення волі за незаконне зберігання зброї, проте отримав іспитовий термін — три роки вдома під наглядом правоохоронців. У 2016-му чоловіка звільнили від відбування покарання, оскільки «зарекомендував себе з позитивного боку». І хоч шукати метал не полишив, сам час від часу здавав поліції снаряди, які знаходив. Принаймні у 2014 році про цей інцидент згадано у реєстрі судових рішень.

Сім'ю, в якій росли діти, що загинули, у Смізі характеризують позитивно. За словами в. о. голови Смизької селищної ради Вікторії Мазурок, родина багатодітна, у ній, окрім загиблих Олега та Івонни, ще виховується 15-річна Мар'яна.

— Мама ніде не працювала: доглядала дітей, господарство, а батько їздив на заробітки до Києва, — зазначає пані Мазурок. — Син і доньки доглянуті, у сім'ї був лад, жодних скарг на них не було. Микола хоч і не рідний дітям, але змалечку вони його мали за дідуся. Олега й Івонні просто стало цікаво, що він зберігає у сейфі...

Журналістам, які приїхали на похорон, рідні загиблих дітей зазначили, що хочуть, аби Миколі присудили якнайсуворіше покарання.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Революція Гідності — Контрреволюція ницості

Нинішніми позачерговими парламентськими виборами в Україні практично закінчилася епоха Революції Гідності. Найвищу посаду в державі посідає людина, якої не бачили на Майдані, а в риториці більшості партій-переможців не було навіть згадки про революцію чи Небесну Сотню

Андрій ЛЮБКА, письменник, перекладач та есеїст

Переможців, звісно, не судять, але якщо проаналізувати механізм їхнього тотального виграшу на президентських і парламентських виборах, то виявиться, що фактично на наших очах розгорнулася контрреволюція. Адже Зеленський і Ко прийшли до влади на цілком більшовицьких, нігілістичних гаслах: мовляв, усі «старі» погані й ні на що не здатні, тому краще їх замінити коміками, тамадами, весільними фотографами й анестезіологами.

Так, це реванш, хоч і не регіоналів на чолі з Януковичем. Це реванш тих, що ніколи не віри-

путінського нападу. Нині тих, що відстояли Україну в 2014-му, збираються люструвати.

Замість ідеї про утвердження української мови як державної, замість курсу на деколонізацію, права на свою історію й церкву більшість українців обрала собі проросійську владу. Так, не проросійську, але таки проросійську: людей, для яких російська мова й культура — частина ідентичності, а росіяни — брати.

Замість шляхетної самопожертви настала ера жертвування національними інтересами в обмін на телевізійну картинку і знижку на комунальні послуги. На цих виборах інстаграм-переміг «фейсбук», а телевизор — книжку. Ось побачите, слідом за реабілітацією серіалу «Свати» якийсь черговий Баришівський

На противагу хлопцям, які за Україну — даруйте за пафос, але ж це правда! — з дерев'яними щитами йшли на «Беркут», на виборчі дільниці сунула маса плебсу, горизонт зацікавлень якого закінчується на ковбасі в холодильнику й платіжці на газ.

ли в Революцію Гідності. Тих, що завжди вважали мітинги проплаченими, бо просто не уявляли собі ситуації, коли хтось із власної волі й без грошей може вийти на політичну демонстрацію. Тих хитруватих, заздрисних, нищих, які воліють відсидітися в безпечному місці й кожну ситуацію повернути собі на вигоду.

З огляду на мотиви, які змусили цю більшість в ейфорійному пориві так масово підтримати «Слугу народу» й Зеленського, можна впевнено назвати цей процес Контрреволюцією ницості.

Бо на противагу хлопцям, які за Україну — даруйте за пафос, але ж це правда! — з дерев'яними щитами йшли на «Беркут», на виборчі дільниці сунула маса плебсу, горизонт зацікавлень якого закінчується на ковбасі в холодильнику й платіжці на газ.

Замість ідей про гідність людини, про демократію як цінність, зрештою, замість європейських прапорів на барикадах ми отримали ганебне «Зробимо їх разом!» у стосунку до людей, які — не ідеально, але результативно — захищали країну після

суд воскресить для широких малоросійських мас «Вконтакте» й «Однокласники».

Замість ідеї про баланс і рівновагу в державі як запоруку демократичного й стабільного розвитку українці у своїй більшості створили всі передумови для повної узурпації влади. Прогнавши президента-зека, народ обрав собі президента, який вичитує чиновників по-хамськи. Що більше хамства й зневаги до «старих», то більше радості в плебсу. Єхидної, примітивної, гнилуватої радості, але аж ніяк не Гідності.

Перемога Контрреволюції ницості залишає по собі гіркий, бридкий післясмак. Скільки українських воїнів загинуло від московської кулі, а звільнені від окупації міста Донбасу знову масово проголосували за проросійську партію.

Небесна Сотня життям заплатила за вигнання тупуватого диктатора, щоб через п'ять років ті, що під час революції відсиджувалися перед телевізорами, привели до повної влади бикуватого узурпатора.

Ось цим і закінчилася Революція Гідності.

● ЛЮДИ-ГЕРОЇ

101-літній Іван Залужний: «Я мушу дожити до нашої перемоги»

Ветеран Другої світової війни із Запоріжжя, який втратив у боях на Сході єдиного внука, у такому поважному віці воює в тилу з інформаційними атаками російського агресора

Закінчення. Початок на с. 1

Інна ПІЛЮК

23-річний лейтенант Іван Гутнік-Залужний закінчив магістратуру Запорізького інституту економіки та інформаційних технологій, працював на керівній посаді в будівельній фірмі. Заробляв непогано, допомагав матері Галині, планував весілля. І дуже любив діда. На знак того, що Іван-старший є для нього авторитетом, навіть додав до успадкованого батькового прізвища Гутнік другу частинку «Залужний».

Коли на Сході розпочалися бойові дії, хлопець відклав уже призначене весілля і пішов на фронт. Командував взводом Нацгвардії. Крім того, організував за допомогою соціальних мереж «народне» постачання засобів захисту та зв'язку, іншого спорядження. Під час обстрілу блокпоста біля Амвросіївки Донецької області 10 серпня 2014 року отримав вогнепальне поранення. Життя юнака, яке мало бути довгим і щасливим, обірвалося.

ЗВІДУСІЛЬ СЛАЛИ ТИСЯЧІ ЛИСТІВ, А ПУТІН МОВЧАВ

Коли до інтернету потрапили кадри, де сивочолий ветеран, який сам вижив у війні, плаче над труною молодого хлопця, байдужих до цієї драми не лишилося. Саме тоді про Івана Залужного дізналися, без перебільшення, в усьому світі. Його промову на похороні неможливо слухати без сліз. Він сміливо та безапеляційно назвав російського президента головним винуватцем і своєї особистої трагедії, і біди для цілої країни. Заодно звернувся ще й до побратимів, з якими пройшов фронт Другої світової: «Дорогі друзі, ми ділили хліб навпіл, ми одну цигарку кури-

Під час зустрічі 8 травня 2019 року з новообраним Президентом України Володимиром Зеленським і зв'язковою УПА Параскевою Зеленчук-Потяк Іван Залужний заявив, щоб виграти в російського агресора і здобути перемогу, ми маємо бути як ніколи єдиною родиною і єдиним кулаком.

ли на 20 чоловік. Ми один одного захищали і разом лежали в окопах. А тепер завдяки Путіну ве-

Донецьк потрібен? Уся Україна потрібна?» — казав Залужний поруч із труною внука.

Керманіч Росії, звісно, не відреагував на звернення. Але дехто з побратимів ветерана відгукнувся. Один із них написав, що й вони якоюсь мірою винні у тому, що допустили, аби «на нашій землі виріс такий отруйний гриб, як президент Путін». А загалом листів зі словами підтримки старенькому тоді надійшло понад тисячу. Їх родина і досі зберігає у чималеньких коробках.

«ТЕПЕР ВОЮЮ В ТИЛУ»

Як не прикро, але смерть онука якоюсь мірою продовжила життя Івану Залужному. Сімейна трагедія ще більше мобілізувала його патріотичний дух, який і так ніколи не згасав. Сам старенький каже, що тепер воює в тилу з інформаційними атаками сусіда-агресора і обов'язково мусить дочекатися нашої перемоги, яку так хотів від-

значити з улюбленим онуком.

У 2017-му ветеран разом зі стрільцем УПА Степаном Петрашем стали обличчями Дня пам'яті і примирення. Вони доводили, що перемога над нацизмом є спільною для всіх частин України, вона не розділяє, а об'єднує. Не оминув увагою воюючого і новий глава держави Володимир Зеленський. У вже традиційному для себе стилі він у цей самий травневий день виставив на сторінці в соціальних мережах фото з Іваном Залужним та Параскевою Зеленчук-Потяк, яка у 13 літ стала зв'язковою в УПА.

Поза фотозйомками ветеран теж залишається ще тим живчиком. У травні цього року він відзначив 101-й день народження. З нагоди свята дідуся ще хвацько покружляв у танку жіночку під мелодію з фільму «Весна на Зарічній вулиці». Запевняє, що йому поталанило у житті й він щаслива людина: «Довголіття залежить насамперед відсотків так на 60, від

фото: censor.net.ua

ДОВІДКА:

Іван ЗАЛУЖНИЙ — уродженець Дніпропетровської області. У шкільні роки пережив Голодомор. Доросле життя починав на Запоріжжі. Звідси пішов в армію. Для нього війна почалася ще 1938-го, з боїв на озері Хасан, де відбулися зіткнення між радянськими військами та Японією. Брав участь у боях Другої світової. Контужений під час Сталінградської битви. Закінчував бойовий шлях у 1945-му знову на Далекому Сході. Нагороджений орденами Червоного Прапора, Червоної Зірки, Богдана Хмельницького III ступеня, має кілька десятків медалей за звільнення міст.

батьків, спадковості. Решта вже від нас самих. Я, наприклад, не курю. Одразу після війни кинув. Не п'ю. Хоча дозволяю собі інколи дві-три чарки, а от більше не можна. Здорово їжа, активне життя й спорт».

Гостей традиційно приймав на своїй дачі, що у Запоріжжі майже на березі Дніпра. Там він живе й займається садівництвом уже понад 50 літ. Часто приїздить на кладовище до Івана-молодшого. Через два роки після його загибелі у Запоріжжі вулицю Червоної кінноти в Дніпровському районі перейменували на вулицю Івана Гутніка-Залужного.

За матеріалами 5.ua, ukrinform.ua, memorybook.org.ua, censor.net.ua.

«Путін, що ж ти робиш?! Усе тобі мало! Ви Крим взяли. Мало?.. Тепер тобі що, Луганськ потрібен? Донецьк потрібен? Уся Україна потрібна?» — казав Залужний поруч із труною внука.

терани-росіяни посилають сюди своїх онуків, які вбивають наших».

Самому ж президенту-диктатору дісталися менш сентиментальні слова: «Путін, що ж ти робиш?! Усе тобі мало! Ви Крим взяли. Мало?.. Тепер тобі що, Луганськ потрібен?

● ПРЯМА МОВА

Сергій ФУРСА, банкір, відреагував на слова потенційного майбутнього міністра охорони здоров'я Михайла Радуцького про те, що протоколи лікування українців мають відрізнитись від світових через «генетичні відмінності рас»:

Зрозуміло. Генетичні особливості українців. Значить, треба свої протоколи. Приходить німець у лікарню з діагнозом — йому антибіотик. Приходить українець — подорожник. Бідні американські лікарі. У них же там будь-які раси можна зустріти, людей різних національностей і кольору шкіри. Як же вони, бідненькі, їх лікують одними протоколами. І лікують же! Якби якийсь лікар якої-небудь клініки, особливо приватної, заігнувся, що у них набір

різних протоколів для лікування афроамериканців і білих, то його клініку спалили б наступного дня.

Свої протоколи потрібні тільки для того, щоб впарювати українцям фуфломіцини (ліки з недоведеною дією. — Ред.). Все. Така ось генетична особливість українців. ДНК лоха.

І вкрай важливою частиною реформи медицини від Уляни Супрун був перехід на єдиний протокол. Щоб за хабар жоден український чиновник не стверджував, що золоті піраміди можуть вилікувати від раку. Але

Уляна Супрун їм не подобається. Причому вони навіть не можуть чесно пояснити чому.

Сергій Фурса.

Михайло Радуцький.

Магнітні бурі у серпні:

Невеликі — 2, 4, 17, 27, 29 і 31 числа.

Середні — 18, 19, 20.

Потужні — 1, 5, 6 і 28.

Джерело: kanalukraina.tv..

● ІСТОРІЯ ОДНОГО ВИНАХОДУ

«Не дівочого розуму справа: дізнається, що «залетіла», і з мосту стрибне...»

Такі аргументи наводили якихось 50 років тому противники виробництва тестів на вагітність, вважаючи, що їх можна застосовувати тільки у медичній практиці. Завдяки кому ці вироби нині стали доступними представницям прекрасної статі?

Оксана КРАВЧЕНКО

ПРАВО ЗНАТИ, ЧИ ЗАРОДИЛОСЯ НОВЕ ЖИТТЯ

Під час нещодавньої урочистості з нагоди відкриття сучасного перинатального центру в Луцьку навіть з уст митрополита Луцького і Волинського прозвучало: «Бажаю жіноцтву дві смужки!». Сьогодні використання тестів на вагітність стало настільки звичним, що це нікого не здивувало. А, виявляється, не так давно поширені нині вироби вважалися «аморальними» і пробивалися вони на аптечні полиці з боєм.

Відомо, що перші у світі тести на визначення гормональних маркерів вагітності в сечі надійшли у вільний продаж у Канаді в 1971 році. У США на схвалення цього рішення владою знадобилося ще 5 літ, а в багатьох країнах «добро» дали значно пізніше.

Графічному дизайнеру Маргарет Крейн було 26, коли в 1967 році вона влаштувалася на роботу до фармацевтичної компанії «Organon» у штаті Нью-Джерсі. Якось в одному з приміщень фірми вона побачила цілий ряд пробірок, підвішених на штативи над дзеркальною поверхнею лабораторного столу. Їй розповіли, що це діагностичні тести на визначення вагітності, які розробили для лікарів-гінекологів.

У пробірку, що вже містила реагент, за допомогою піпетки додавалася сеча жінки й трохи води. Дзеркальна поверхня внизу потрібна була, аби відстежити появу на самому дні червоного кола, що свідчило про запліднення. Молодій працівниці відразу спало на думку: подібний пристрій варто зробити компактним, щоб його можна було застосовувати і в домашніх умовах.

Однак на той час, коли сексуальна революція тільки починалася, не всі були готові вголос визнати потребу в таких виробках. Незаміжні жінки вважали за краще не зізнаватися в активному статевому житті навіть лікарю, аби їх не звинуватили у розпусті. А подружні пари, які мріяли про дітей, іноді довго були зму-

шені чекати вердикту спеціаліста. І Маргарет поставила собі за мету — дати жінкам можливість спочатку самим розібратися в ситуації, зрозуміти, що відбувається в їхньому тілі.

«ПРОВІСНИК» ВАГІТНОСТІ У КОНТЕЙНЕРІ ДЛЯ СКРІПОК

Маргарет Крейн перепробувала багато варіантів, намагаючись створити пристрій для тестування в домашніх умовах. І якось погляд її впав на пластмасову коробочку для скріпок. У ній вона розмістила дзеркаль-

“**Маргарет Крейн перепробувала багато варіантів, намагаючись створити пристрій для тестування в домашніх умовах.**»

це, зробила два отвори зверху, в які були вставлені піпетка для забору сечі й невелика пробірка з реагентом. Цей виріб Маргарет назвала дуже романтично — «провісник».

— Я на radoщах показала свій прототип тесту начальникові, а він заявив: «Якщо ми будемо продавати це жінкам, то втратимо бізнес», — згадувала Маргарет Крейн. — Я навіть чула, як одна людина (в керівництві компанії) сказала: «Якщо донька якогось сенатора купить такий тест, дізнається, що вагітна, і стрибне з мосту, то на нас подадуть до суду».

«Organon», де працювала Крейн, була дочірньою фірмою голландської компанії «Akzo». У головному європейському офісі таку ідею також обдумували, але Маргарет нічого про це не знала. Через кілька місяців, вже в 1968 році, її навіть не запросили на нараду, присвячену виробництву тестів на вагітність у домашніх умовах.

— Я прийшла сама. Мене не вигнали, і я поклала на стіл свій зразок після того, як усі присутні продемонстрували власні пропозиції. Мій ва-

Сучасний тест на вагітність працює за тим же принципом, що і Predictor Маргарет Крейн.

ріант відрізнявся мінімалістичністю, і йому віддали перевагу. Але запустити у виробництво не поспішали: мовляв, це буде не рентабельно. І тоді я взяла кілька днів відпустки (це все було ще до комп'ютерів), озброїлася «Жовтими сторінками» і знайшла компанію, що погодилася виготовити тест за третину вартості, яку називали в «Organon», — розповідала винахідниця.

Успіх перевершив усі очікування: обсяг продажів у США домашнього «провісника» вагітності за перші чотири роки становив 40 мільйонів доларів.

Але сама Маргарет не отримала з цього ні цента, її участь у створенні першого тесту на вагітність тривалий час замовчували. За іронією долі жінці не довелося скористатися своїм винаходом, однак він усе ж приніс їй особисте щастя. Крейн прожила понад 40 років у щасливому шлюбі з тією людиною, яка на доленосній нараді в далекому 1968-му обрала її дизайн «провісника».

ЧИ ЗАВЖДИ МОЖНА ВІРИТИ ТЕСТУ?

З того часу згаданий виріб став значно досконалішим і зручнішим

у користуванні. Однак суть не змінилася. Експрес-тести призначені для виявлення «гормону вагітності» — хоріонічного гонадотропіну людини (ХГЛ) у сечі, який проявляється вже на 8–9 день після зачаття, але рівень його стає добре помітним при дослідженні переважно через 12–14 днів. У ранній сечі концентрація гормону є максимальною, тому на ранніх термінах затримки рекомендується проводити тестування зранку.

Звичайно, 100-відсоткової гарантії ніхто не обіцяє. Помилково позитивний результат (за відсутності вагітності) може спричинити прийом ліків, що містять ХГЛ; наявність пухлин; невеликий період після абортів.

Іноді тест показує помилково негативний результат. Таке трапляється, коли дослідження проведено раніше належного терміну (особливо, якщо у жінки нерегулярний менструальний цикл); при патології нирок і серцево-судинної системи; коли перед процедурою було випито багато рідини або сечогінних препаратів.

А нещодавно американські вчені зі Школи медицини Вашингтонського університету проаналізували результативність найпоширеніших тестів і виявили, що найчастіше вони видавали негативні результати у вагітних жінок у період з п'ятого по сьомий тиждень. Пов'язують помилку з тим, що в цей період у кілька тисяч разів зростає концентрація в сечі хоріонічного гонадотропіну, а тому стандартні засоби підводять. Якщо майбутня мама в цей період захворіє, а тест покаже негативний результат — їй можуть призначити шкідливі для плода лікарські препарати або процедури, пов'язані з іонізуючим випромінюванням. Також негативний тест створює великі труднощі при діагностиці позаматкової вагітності, небезпечні ускладнення якої нерідко виникають уже в період з п'ятого по сьомий тиждень. Тому паралельно варто регулярно проходити обстеження у лікарів.

● НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Коли жінка при надії

Практично з першого дня вагітності організм майбутньої мамі зазнає змін. Прислухайтеся до своїх відчуттів — і зможете самі зрозуміти, що у ваш дім прилетить лелека

Відомо, що у жінок при надії змінюються смаки, але насамперед — загострюється нюх. Так, ви можете різко відчувати запахи, на які раніше не звернули б жодної уваги. А ще може трапитися, що вам раптом перестав подобатися певний аромат і навіть почав викликати відразу.

Ваш характер став нагадувати мінливу погоду. Це відбувається через зміни рівня певних гормонів, що позначається на емоційному стані. Так, настрій вагітної нерідко змінюється кожні 15 хвилин

незалежно від того, що відбувається навколо.

Гормональні зміни також можуть стати причиною порушення травлення, метеоризму. Тому, якщо після їжі відчуваєте біль у животі, турбує здуття, варто зробити тест на вагітність.

Раннім проявом майбутнього материнства є і часте сечовипускання. При звичайній кількості випитої рідини можете бігати до вбиральні у два-три рази частіше.

Якщо ви раптом стали відчувати незрозумілу втому або ви-

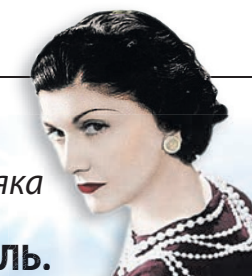
Фото ogo.ua.

дихаєтеся при виконанні звичної роботи, це теж привід задуматися. Відомо, що підвищення рівня гормону прогестерону сприяє сонливості і зниженню працездатності. Тому не варто проявляти трудовий героїзм. Сили вам знадобляться, щоб вносити, народити й виростити нащадка.

Велика сторінка для Пані

«Догляд за собою треба починати із серця — інакше ніяка косметика не допоможе».
Коко ШАНЕЛЬ.

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

Прийде Спас — святити яблучка час!

А нести їх до храму абияк — негоже, треба подбати, аби кошик прикрасити і рушничком яскравим накрити. Тож до справи, майстрині!

Фото: i.pinimg.com.

● АКТУАЛЬНО

Ох уже цей ультрафіолет!

Сонце корисне для нас і водночас шкідливе. Усім відомо, що воно може викликати чимало захворювань шкіри, сушить її, зумовлює появу зморщок. Максимальну дозу ультрафіолету отримують обличчя, шия. Допоможуть захистити їх спеціальні креми, спреї, олії

Якщо перебуватимете на сонці тривалий час, то придбайте денний крем із SPF. Ці компоненти допоможуть захистити тонку шкіру обличчя не лише від ультрафіолету, а й від зайвої засмаги. Його варто підбирати відповідно до типу шкіри (суха, жирна, змішана). Наносити косметичні засоби слід рівномірно. Перед їхнім вибором зверніть увагу на склад. Щоб крем мав максимальний захист, у ньому повинні бути сонцезахисні фільтри.

Зазначимо, що за консистенцією засіб зазвичай легкий і жирний. Є й комбіновані — вони звожують, захищають шкіру обличчя і тіла. Креми, які виконують виключно захисну функцію, слід наносити лише після того, як шкіра увібрала звожувальний засіб. Вони мають бути з однієї серії або підберіть універсальний варіант. Значно менший ступінь захисту мають спреї.

Дуже ефективно після загару чи сонячних ванн олії. Вони чудово звожують шкіру, а деякі, наприклад кокосова, — гарний засіб для заживлення опіків.

Зазначимо, що креми, як і спреї, наносити потрібно щоразу після купання, оскільки більшість з них не є водостійкими.

Фото lady.tochka.net.

«Подружжя має бути як дві половинки ножиць: вони іноді розходяться, але спробуй-но стати між ними...»:)

● СЕКРЕТИ КРАСИ

Фото: polsoy.com.

Овочі і фрукти зеленого кольору мають лікувальну дію.

Смузі для очищення організму

Виявляється, овочі і фрукти зеленого кольору мають лікувальну дію. Практично всі вони низькокалорійні, при цьому багаті вітамінами й мінералами, поліпшують обмін речовин, сприяють детоксикації.

Зелені смузі — один із найбезпечніших способів очищення організму. Такі напої можна вживати на сніданок, обід і вечерю. Приготувати їх дуже просто — лише подрібнити овочі і фрукти в блендері до однорідної маси, за потреби додати трохи води, якщо суміш надто густа

ШПИНАТ + КІВІ + БАНАН

Збадьорить, надовго зарядить енергією. Шпинат багатий вітамінами й мінералами, відмінно очищає організм від токсинів. Додайте до нього 1 банан і 1 ківі — напій стане смачним і ситним сніданком.

АВОКАДО + ОГІРОК + ЯБЛУКО + ІМБИР

Це не просто напій, а повноцінний обід. Завдяки високому вмісту в авокадо мононасичених жирів він надзвичайно поживний. Яблуко й огірок додадуть свіжості, а трошки імбиру — аромату. Такий

смузі зміцнює імунітет і приглушує відчуття голоду.

ЯБЛУКО + АВОКАДО + ЗЕЛЕНИЙ САЛАТ + КІВІ

При дуже низькій калорійності (салат — у ТОП-10 дієтичних продуктів) він поліпшує обмін речовин і очищає організм. А ще в ньому багато заліза.

ОГІРОК + ПЕТРУШКА

Легкий напій для вечері. Огірок на 90% складається з води, тож прекрасно втамує спрагу в жарку погоду. А в 100 грамах петрушки

міститься 2 добові норми каротину й вітаміну С, якого іноді так не вистачає у спеку.

АВОКАДО + КАПУСТА + ШПИНАТ

Завдяки тому, що капуста містить білок, який легко засвоюється, і багато клітковини, цей напій чи не найкраще очищує організм.

Лайм не просто сприяє виводу токсинів з організму, а й заспокоїливо діє на нервову систему, поліпшує настрій. Підійде для сніданку.

ЯБЛУКО + ЛАЙМ + ОГІРОК

Лайм не просто сприяє виводу токсинів з організму, а й заспокоїливо діє на нервову систему, поліпшує настрій. Підійде для сніданку.

ПЕРЕЦЬ + ЛИМОННИЙ СІК

Наєвні в болгарському перці вітамінні групи В допомагають боротися зі стресами, покращують пам'ять. Відчуваєте хронічну втому — приготуйте такий напій.

БРОКОЛІ + ЯБЛУКО + ЛАЙМ

Броколі замінить м'ясо, коли в жару не хочеться важкої їжі. Ця капуста виводить з організму солі важких металів. У поєднанні з яблуком і лаймом вийде напій для вечері.

СЕЛЕРА + ЯБЛУКО

Це вже класика. Селера — відмінний тонізуючий продукт, добре виводить токсини. Напій із селери і яблука підійде і на сніданок, і на вечерю.

● ВАРТО ЗНАТИ

Як доглядати за нарощеними віями

Оскільки така процедура не з дешевих, то хочеться зберегти ефект від неї максимально довше. Нічого складного — просто дотримуйтеся правил

- Щоранку розчісуйте вії за допомогою абсолютно чистої щіточки від туші.
- Не тріть очі і постарайтеся максимально обмежити дотик до повік руками.
- Туш на вії краще не наносити — вам цілком повинно вистачити того ефекту, який ви створили в салоні краси.

Фото: маникюр.орг.

● Спати потрібно на боці або на спині, щоб повіки менше стика-

лися з подушкою.

Джерело: liferules.com.ua

● СІМ «Я»

«А це поганий чоловік?»

Ми йдемо з дітьми в бібліотеку, чоловік перед нами викинув якийсь папірець під ноги і різко пришвидшив ходу. «О, дивіться, що він зробив! Який поганий чоловік!» — оцінює 10-річна доня. Я заперечую: швидше, він учинив погано, некультурно. Роздумую вголос: ми зовсім нічого не знаємо про цього чоловіка, щоби ліпити йому таку характеристику, і що загалом поганих і хороших людей не буває — є помилкові дії, неінтелігентність...

Я переконана: дітям важливо передавати, що людина — набагато складніша істота

Оксана
КОВАЛЕНКО,
мама

— моя доня-میمовільний свідок неприємної розмови. Мені прикро, що вона чула те, що чула, та водночас, це був життєвський урок. Пояснюю, що агресія в тієї жінки мінеться, бо загалом вона уміє бути і дуже співчутливою, отож, нема сенсу переконувати її в тому, що вона просто не сприйме (бо не здатна когось слухати у такому стані). Розповідаю, як та тьотя любить тварин і квіти. «То вона не така вже й погана...» — чую втішний для мене роздум і підправляю, що не вона — а

Якщо навчитися не ділити світ на чорно-білий, жити легше. У будь-яких обставинах, коли задумуєшся про причини чіхось слів чи вчинків, аналізуєш, що ж так вплинуло на ту людину, — уже не хочеться бігом називати його «козлом», а її — «ненормальною». Тому й важливо, наприклад, як дитина повідомить щось «бомбове», не видавати

Уміння не дозволити собі причепити якийсь людині ярлик неповноцінності чи обізвати її згрячу за зло допоможе не підгодувати чортика в собі та ще й передасться дитині, яка, повірте, спостерігає за нашим словом і ділом, як найприскіпливіший екзаменатор.

на-гора імпульсивно все, що спаде на язик. «Візьміть паузу і поміркуюте про її мотивацію й обставини, не судіть зопалу», — радять психологи. У мене була не одна ситуація, коли шкодувала про призначене хлопцям покарання, бо після перших гострих емоцій зазвичай настає трохи спокійніша розмова, яка висвітлює абсолютно інші кути, аніж малювалося спершу. Тож, якщо пам'ятати, що не буває поганих дітей, то справлятися з ними набагато легше.

Отой емоційний інтелект, про який тепер багато говорять і який далі ретельно вивчають, справді дуже помічна річ. Уміння не дозволити собі причепити якийсь людині ярлик неповноцінності чи обізвати її згрячу за зло допоможе не підгодувати чортика в собі та ще й передасться дитині, яка, повірте, спостерігає за нашим словом і ділом, як найприскіпливіший екзаменатор. «Мамо, чому ти не сказала тій тьоті, що вона каже неправду, нащо вона казала такі слова!»

лише її слова, які з часом забудуться, бо колекціонувати недоброзичливе зовсім не цікаво і не корисно.

Коли дитина знає, що вона апіорі не може бути нехорошою, — поганими бувають лише якісь дії, і це дуже неприємно, але не фатально, — їй легше знову розправляти крила після проступків. Помилки у шкільних зошитах, покреслені агресивно-червоною вчительською ручкою, у когось залишали осад у душі, у когось — зливу сліз або ж і чорний страх перед батьківським ременем. Та помилки можна виправляти і насолоджуватися результатом, а жити зі знанням, що ти — поганий, невдаха, бовдур — набагато складніше. Дитина — маленька людина — не менш психологічно-складна істота, аніж дорослий, і потребує такого ж плекання, як вибаглива й прекрасна квітка.

Не згодні — пишть за електронними адресами: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Самотня душа у великому місті

Закінчення. Початок на с. 16

Ольга ЧОРНА

Треба було Петрові вставити мізки синові. Не пустити Люсю. Але він промовчав. Ліна не пошкодувала матері.

Після цієї поїздки Люся злягла. А невдовзі дружини не стало...

...Ліна із чоловіком подалися у столицю. Там і залишилися. Ігор одружився з одногрупницею з іншого міста, там і оселився.

Петро залишився сам. Через те довго затримувався на роботі. Навіть як не було потреби.

...Мар'яну зустрів, коли колектив відзначав ювілей шефа. Вона прийшла в кафе з подругами. Повна протилежність Люсі. Мар'яна — брюнетка. Люся була шатенкою. Вища за Люсю. Модно одягнена. Ні, це було не кохання. Просто Петрові було самотньо. І харчувався так-сяк, а зник мати на столі перше, друге й третє.

Колеги, набравшись сміливості після кількох чарок, почали запрошувати трьох жінок до свого столу. Як виявилось, незаміжною з них була тільки Мар'яна...

— Гарний у тебе залицяльник, — казали Мар'яні знайомі.

І вона так вважала. Після колишнього благовірного-випивохи Петро видавався уважним і галантним.

— Я одружуюся, — сповістив дітей.

— Вона хто? — поцікавилися.

— Працює в одній з установ нашого міста.

— Житло має?

— Так. А що?

— То хай там і залишається. Хочеш — іди до неї. Її в нашу хату не приводе.

— Ви ж все одно тут не живете.

— Це не має значення. В гості будемо приїжджати.

Мар'яна жила у приміському селі. Кликкала Петра до себе. А він уперся: у своїй квартирі зник бути. І до роботи недалеко. Розписалися. І кожен залишився у своїй оселі.

Бувало, на вихідні Мар'яна залишилася ночувати в Петра. Ось і цього разу прибрала, почала готувати обід. У двері подзвонили. Ігор із дружиною.

— А ви, тітко, хто? — безцеремонно запитав у Мар'яни.

— Ігорю, сину, це — моя дружина.

— Нам потрібно відпочити з дорogi. А ви доварюйте борщ, чи що там, і йдіть... погуляйте.

Мар'яна залишила вариво. Збиралася додому. Петро стояв ні в тих ні в сих. Пішла. А він і слова не сказав.

Незчулася, як перетворилася на покоївку для Петра. Прибрати, приготувати, випрати... Його драгували Мар'янині подружки, яких запрошувала до себе додому. Тому,

«Одноманітні дні стали його мукою».

як жартувала, «розводила подруг і чоловіка в просторі та в часі».

Їй було важко зізнатися собі, що це не подружнє життя, а якась бутафорія. А Петра все влаштовувало.

Мар'яну звалив грип, коли син з однокласниками поїхав на екскурсію під час весняних канікул. Зателефонувала Петрові, аби купив ліки.

— Ти що, хочеш, аби я також захворів?! Брата попроси, до нього ніяка зараза не причепиться.

Останнім часом став сентиментальним. Подумки просив прощення в покійної Люсі.

Коли прийшов брат, вона плакала. Від образи.

Цього ж дня він зателефонував до Петра:

— Не муч Мар'яну. Не хочеш жити по-людськи — розбіжіться. З першим чоловіком натерпілася. А тепер ти коники викидаєш. І ще: вона тобі не служанка. Затям це.

— Та не хочу я більше бачити ні тебе, ні твоєї сестри! — випалив.

Брат передав Мар'яні цю розмову.

І все-таки вона хотіла налагодити стосунки з Петром. Але він уже все вирішив:

— Самому жити ліпше. Ніхто на мізки не капає.

...Петро гадав, що й на пенсії буде працювати на своєму комфортному і грошовитому місці. Втримався два роки. А потім натякнули: є інша кандидатура. Чись протеже. Пора видякуватися.

...Одноманітні дні стали його мукою. Діти вкрай рідко навідувалися після того, коли розлучився з Мар'яною. Петро почувався самотиною у великому місті. Часто бродив вулицями. Мимо йшли сотні людей. Серед них не було знайомих

очей. А може, не помічав. Чи його не помічали.

Тепер від міста втік у парк. Серед дерев було затишніше душі.

А ще Петро боявся занедужати і померти на самоті. Не встигла голова заболіти, а він уже жменями ковтав таблетки.

...Останнім часом став сентиментальним. Подумки просив прощення в покійної Люсі. І не наважувався зателефонувати Мар'яні, аби сказати: у тому, що вони не разом, — його вина.

...Останній доньчин візит закінчився великим скандалом. Ліна докоряла батькові, що він живе у великій квартирі. Наполягала, аби продав чотирикімнатне помешкання, купив собі одну кімнату, а гроші поділив між нею та братом. Петро навідріз відмовився. Ліна поїхала швидше, ніж планувала. На запитання, коли приїде знову, кинула:

— На твій похорон!

Після цього в Петра замлоіло біля серця. Зателефонував синові, розповів про скандал з Ліною.

— А справді, навіщо тобі така велика хата? — сказав Ігор. — Я от машину нову зібрався купувати. Гроші не зайві.

— Ти коли приїдеш?

— Коли будеш квартиру продавати.

...На ринку зустрів Мар'яниного брата. Підійшов. Привітався.

— Щось ти подався, Петре.

— А Мар'яна як? Я хотів би...

— У Польщі. Живе там. Заміж за поляка вийшла. Недавно гостював у них. Нарешті моя сестра щаслива.

У цих словах Петро вловив докір. Опустив голову. Пішов далі...

...Цього ранку прокинувся пізніше, ніж зазвичай. Було похмуро. Напився чаю. Зібрався до парку. Проїшов кілька кроків. Заколело біля серця. Крок, ще крок... Присів біля дерева. Сперся на стовбур. Ангел закрив Петрові очі. Тополя провела Петрову душу у Вічність.

Потім підійшли люди.

— Від туги помер, — мовив хтось тихо...

● ЗНАЙ НАШИХ!

«Костопіль, Харків і Мадрид — маршрут любові до футболу...»

Волинянка Ольга Овдійчук — гравчиня європейського жіночого гранда — мадридського «Атлетіко»!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Донедавна зірка Ольги Овдійчук, 25-річної дівчини-волинянки, яка народилася і виросла в селі Дюксин Костопільського району Рівненщини, виблискувала на всю футбольну Україну. З харківським «Житлобудом-1» наша землячка шість разів виборювала чемпіонство та п'ять виграла Кубок України з футболу серед жінок. До того ж Ольгу неодноразово визнавали кращою футболісткою країни.

Підкоривши ж усі можливі вершини у вітчизняному футболі, волинянка виходить на європейський рівень! Віднедавна Ольга Овдійчук — гравчиня справжнього гранда іспанського жіночого футболу, мадридського «Атлетіко».

Саме цей клуб виграв три останні чемпіонства в жіночій Прімері. У сезонах 2016/2017, 2017/2018 та 2018/2019 років мадридці довели кількість своїх «золотих» сезонів до чотирьох (перше чемпіонство було здобуте у вже далеких 1989/1990).

А починала свою спортивну кар'єру Ольга в костопільській «Ро-

Найкращі гравці копанки 2018 року в Україні: Роме́ро Марлос і Ольга Овдійчук.

А починала свою спортивну кар'єру Ольга Овдійчук у костопільській «Родині» під керівництвом тренерів Василя Мамчура та Миколи Сидорчука.

дині» під керівництвом тренерів Василя Мамчура та Миколи Сидор-

чука. В рідний Дюксин футболістка регулярно навідувалася вже

дійчук перетиналися в тому ж таки харківському «Житлобуді-1». А вже

і в статусі справжньої «зірки» — провідати батьків, поспілкуватися з друзями дитинства, і навіть влаштувати майстер-клас для залюблених у футбол маленьких землячок! До речі, за кілька днів після контракту з Ольгою Овдійчук «Атлетіко» переманив до Мадрида ще одну українку, 27-річну Натію Панцуляю, яка також розпочинала свою футбольну кар'єру в костопільській «Родині». Потім їхні життєві шляхи з Ольгою Ов-

до Мадрида Натія перебралася з турецького клубу «ALG Spor».

Тож, начувайся, жіноча Прімеро! — Українки йдуть!

ПРЯМА МОВА

Ольга ОВДІЙЧУК,
гравчиня
Національної
збірної України
після переходу
в мадридський
«Атлетіко»:

«Це великий крок уперед для мене — грати в іспанській лізі й особливо в «Атлетіко». Дуже пишаюся тим, що можу захищати кольори цього великого клубу. Я здобула всі можливі титули у своїй країні й тепер хочу продовжувати зростати тут.

Можу грати на різних позиціях. Мені дуже подобається гра в атаці, хоча й не проти захищатися. Головна ж моя мета — забивати голи!»

Натія ПАНЦУЛЯ,
гравчиня
Національної
збірної України
і знову (втретє!)
одноклубниця
Ольги Овдійчук:

«Можливість грати в такому великому клубі, як «Атлетіко», — це щось неймовірне. Почуваюся дуже щасливою і з великою відповідальністю переходжу до команди, в якій великі цілі.

Я — гравець, який бореться за кожен м'яч, як за останній. Гадаю, що бажання докладати максимальних зусиль та багато працювати — це риси, що притаманні і мені, і моєму новому клубу.»

● ФОТОФАКТ

«Сил немає, падаю, але в останній момент б'ю великим пальцем...»

29-річний півзахисник киевського «Динамо» **Денис Гармаш, герой матчу за Суперкубок-2019, розповів партнерам по команді, як йому вдалося забити переможний гол**

Петро ПАС

Летить м'яч, а його зупиняю. Назад падаю, тому що сил немає. Але в останній момент б'ю великим пальцем, ось так! Піднімаю голову — м'яч у воротах. І я побіг радіти, — пояснив Гармаш у роздягальні.

— Чиї то бутси, скажи? — перепитав його воротар Денис Бойко.

— Твої, — відповів Гармаш.

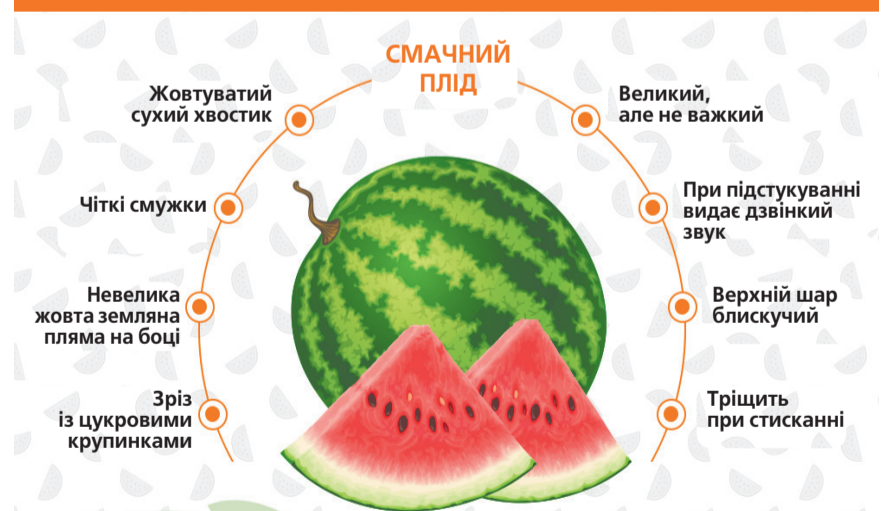
28 липня в матчі за Суперкубок України-2019 в Одесі киевське «Динамо» здобуло вольову перемогу над донецьким «Шахта-

«Тепер у «Динамо» і «Шахтаря» по 8 трофеїв Суперкубків України.»

рем» із рахунком — 2:1, забивши два голи наприкінці поєдинку. На м'яч бразильця Алана Патріка (45 +3 хв) відповіли разючими ударами українці Микита Бурда (80 хв) і Денис Гармаш (83 хв — обоє на фото).

ЯК ПРАВИЛЬНО ВИБРАТИ КАВУН

ЧОГО НЕ ПОВИННО БУТИ:

- М'якоть фіолетового відтінку
- Надрізів і тріщин
- Матового нальоту на шкірці
- Жовтих товстих прожилок і волокон у м'якоті

УВАГА!

- Перед уживанням вимийте кавун щіткою і протріть;
- розтріть м'якоть у воді — вона помутніє, якщо багато нітратів, вода стане рожевою;
- найвища концентрація нітратів — у білій м'якоті біля шкірки;
- норма нітратів — 60 мг на 1 кг;
- при зберіганні в холодильнику накрийте харчовою плівкою;
- не купуйте біля дороги;
- на вулиці їх повинні продавати під навісом і на піддонах.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Рятуємося від спеки

Мабуть, ніхто не сперечатиметься щодо корисності перших страв. Але ж влітку, особливо коли душно, зовсім не хочеться ані гарячого, ані навіть теплого. То їймо холодне! Тим більше, що рецептів таких супів і борщів — безліч, на будь-які смаки

Фото lady.tochka.net.

ХОЛОДНИЙ СУП ЗІ ШПИНАТОМ І БРИНЗОЮ

Він легко і швидко готується, добре засвоюється організмом, поживний і смачний — справжня знахідка!

Інгредієнти: 100 г шпинату, 3 ст. л. олії, 300 мл курячого бульйону, 2 ст. л. рису, 300 мл кефіру, 6–7 стеблин зеленої цибулі, по 1 ст. л. посіченої зелені петрушки, кропу, м'яти, 50 г бринзи, сіль, мелений чорний перець.

Приготування. Шпинат вимийте, посічіть і всипте у сковороду з розігрітою олією і протушуйте 5 хвилин. Закип'ятіть курячий бульйон, додайте в нього рис і, проваривши 10 хвилин, додайте шпинат, кип'ятіть ще 5 хвилин. Вогонь вимкніть, а каструлю із супом залиште на плиті на 5–10 хвилин. Тим часом поріжте зелену цибулю, бринзу покрайте кубиками. В суп додайте кефір, посоліть і поперчіть. Налийте в порційні тарілки, в кожному покладіть зелень і бринзу.

Фото 7dach.ru.

ОКРОШКА

Попри спільну назву рецептів цієї страви велике розміття: з квасом, кефіром, мінералкою, сироваткою тощо — вибери чого душа запрогне

Фото tintelekt.com.

...З КЕФІРОМ

Інгредієнти: 350–400 г копченої курятини, 2–3 варені «в мундирах» картоплини, 3–4 варені яйця, 2 свіжі огірки, 10–12 редисок, по пучку зеленої цибулі, кропу, петрушки, кінзи, 1/3 ч. л. меленого чорного перцю, 1/2 ч. л. гірчиці гострої, 1 ч. л. цукру, 2 ст. л. сметани, сіль — за смаком, кефір + газована мінеральна вода (1: 1).

Приготування. Картоплю й огірки порізати маленькими кубиками. Яйця (білки та жовтки окремо) і зелень дрібно посікти. М'ясо покряти невеликими шматочками, редиску — пластинками. У глибоку ємність скласти всі підготовлені інгредієнти (окрім жовтків), посолити, поперчити, перемішати. Жовтки розтерти з дрібкою солі, цукром, гірчицею та сметаною, поступово розбавити суміш кефіром, розмішуючи до однорідної консистенції. Тоді так само потроху додавати мінералку. Заправити окрошку цією рідиною, перемішати і поставити в холодильник на 20 хвилин, щоб настоялась і схолонула. Подавати в порційних тарілках, прикрасивши яйцем і зеленню.

...ІЗ КВАСОМ

Інгредієнти: 4 картоплини (зварені «в кожущку»), 3 свіжі огірки, 6 редисок, 300 г нежирного м'яса (курятини, індичка, шинка) чи вареної ковбаси, 2 круто зварені яйця, 2–3 ст. л. сметани, пучок зелені (кріп, петрушка, цибуля), 1 ст. л. гірчиці, 1 л квасу, цукор, перець, сіль — до смаку.

Приготування. Картоплю, огірки, редиску, м'ясо і яєчні білки нарізати маленькими кубиками або тонкими смужками і зсипати в каструлю. Зелень дрібно посікти, посолити і прим'яти ложкою, після чого додати до решти нарізаних інгредієнтів. Для заправки розтерти яєчні жовтки з гірчицею, цукром і сметаною до однорідності, поступово додати до суміші квас, ретельно розмішуючи, а тоді заливати нею окрошку. Подавати страву охолодженою.

БІЛОРУСЬКИЙ ХОЛОДНИК

Приємна літня прохолодна перша страва з дуже гарним насиченим кольором

Фото lady.tochka.net.

Інгредієнти: 300 г буряків, 300 г вареної «в мундирах» картоплі, 200 г огірків, зелень (цибуля, кріп, петрушка, листя салату), пів лимона, 3 зварені накруто яйця, 400 г сметани, чорний мелений перець та сіль — за смаком, 2 л води.

Приготування. Буряки ретельно вимити і зварити цілими. Відвар процідити через кілька шарів марлі й остудити, а буряки почистити й покряти невеликими кубиками. Картоплю, яйця, огірки дрібно порізати, зелень посікти. Все змішати в мисці, посолити, поперчити, додати буряковий відвар, лимонний сік, сметану і перемішати. Поставити готову страву в холодильник на 20–30 хвилин. Подавати на стіл у порційних тарілках, прикрасивши зеленню.

«АХОБЛАНКО»

Цей холодний суп з ніжним горіховим смаком — один із найпопулярніших в Іспанії

Інгредієнти: 200 г мигдалю, 150 г білого хліба, 400 мл холодної води, 4–5 ст. л. оливкової олії, 2 зубчики часнику, 2 ст. л. бальзамічного оцту, сіль — до смаку, виноград без кісточок для оздоблення.

Приготування. Опустіть мигдаль в окріп на 3–5 хвилин, очистіть його від шкірки. Пропустіть через блендер хліб, додайте воду, бальзамічний оцет і залиште, щоб розмок. Тоді додайте мигдаль, сіль, часник і оливкову олію, добре все збийте. Поставте суп у холодильник на 2–3 години. Тим часом бланшуйте ягоди винограду й очистіть від шкірки. Подавайте суп у склянках, збризнувши оливковою олією і прикрасивши виноградинами.

Фото smak.ua.

«ЕКЗОТИКА»

Насичений літній томатний суп із креветками та авокадо — нечастий гість на нашому столі, проте варто скуштувати — може, він стане одним із улюблених

Інгредієнти: 100 г варено-заморожених креветок, 1 авокадо, 1 огірок, 5 редисок, 1 зубок часнику, 1 стебло селери, кріп, 400 мл томатного соку, сіль, бальзамічний оцет, чорний мелений перець — за смаком.

Приготування. Креветки вкидаємо у киплячу воду і варимо протягом 1 хвилини. Охолоджуємо. Всі овочі нарізаємо кубиками. Часник пропускаємо через прес. Змішуємо всі інгредієнти, солимо, перчимо, заливаємо холодним томатним соком. Подаючи до столу, прикрашаємо суп зеленню.

Фото lady.tochka.net.

КАБАЧКОВИЙ СУП-ПЮРЕ

Страва має приємну ніжну консистенцію і смакує як гарячою, так і холодною

Інгредієнти: 2–3 кабачки або цукіні, 1 цибулина, 2 помідори, кріп, м'ята, 2 ст. л. сметани, 2 ст. л. оливкової олії, 1 ст. л. лимонного соку, перець та сіль — за смаком, 1,5 л води.

Приготування. Поріжте некрупо кабачки, цибулю і помідори. Подрібніть зелень. У сотейнику на оливковій олії пасеруйте цибулю 5 хвилин, потім всипте помідори і тушуйте 2–3 хвилини. Залейте овочі водою і доведіть до кипіння. Додайте кабачки, зелень, м'яту і готуйте під кришкою на середньому вогні 15 хвилин. Посоліть, поперчіть, дістаньте із супу м'яту. Збийте його блендером до консистенції пюре. Остудіть і поставте у холодильник на годину. Перед подачею додайте лимонний сік і сметану, прикрасьте суп-пюре зеленню.

Фото lady.tochka.net.

ЛІТНІЙ СУП «ТАРАТОР»

Тим, хто полюбляє у спеку дуже холодні страви, освіжаючий суп із додаванням шматочків льоду буде справжньою насолодою

Фото 7dach.ru.

Інгредієнти: 1 л кефіру, 1 л натурального йогурту, 1 пучок зеленої цибулі, 2 огірки, зелень петрушки, кропу, приправа для салатів, 2 ст. л. оливкової олії, дрібка перцю чилі, 2 зубчики часнику, 50 г волоських горіхів, сіль та перець — до смаку.

Приготування. Змішати в каструлі йогурт, кефір і приправу. Вимиті й обсушені цибулю та зелень дрібно посікти, огірки нарізати маленькими кубиками. Розтерти цибулю із сіллю, щоб пустила сік. Горіхи потовкти, часник пропустити через прес. Огірки натерти на крупну тертку. Додати в каструлю з кисломолочним соусом підготовлені цибулю, огірки, часник, перець чилі, подрібнену зелень, оливкову олію. Все добре перемішати. Суп остудити в холодильнику протягом 30 хвилин, налити в порційні тарілки, покласти в кожному по кілька кубиків льоду і посипати подрібненими горіхами.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Не було б і конструкторів LEGO, якби не... Вавилонська вежа

Для тих, хто вперше знайомиться з нашою вікториною, речення, винесене у заголовок, поки що нічого не говорить. Але повторення нами завдання 25-го туру й одразу оголошення відповіді на нього стане хорошою розминкою-запрошенням для вступу до клубу інтелектуалів «Цікавої газети на вихідні». Ті ж, хто чекав на результат, у цю мить уже або радісно підстрибують, або розпачливо стукають по своїй «макітрі» і промовляють: «Ех, ну це ж було елементарно, Ватсоне!»

Грицько ГАРБУЗ

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 25 (2019)

Коли до знайомого Зеника приїжджає теща, вона, як правило, промовляє: «Що ви світите, як у Вавилоні?» І вмикає все зайве світло в помешканні...

З цим містом, до речі, асоціюється і професія, якій його теща Марія Іванівна віддала все своє трудове життя. Асоціюється і предмет, який ми заховаємо сьогодні у гарбузі. Адже він дійшов до нас фактично незмінним із цієї древньої епохи. Бо належить до шедеврів людства. Класика! Навіть найпопулярнішу дитячу забавку «спіонерили» з Вавилонії!

А скільки мільйонів разів тримала його під час роботи Марія Іванівна! Професія її, до речі, серед жіноцтва нині доволі рідкісна, хоча в часи молодості пані Марії була доволі популярна.

ЩО ЗА ПРЕДМЕТ МИ ЗАХОВАЛИ У ГАРБУЗІ?

Правильне слово-відповідь «ЦЕГЛА» («ЦЕГЛИНА») вказало лише 7 наших учасників. Але переможців, за нашими правилами, має бути два. Тому ми знову вдалися до перевіреного методу — жеребкування, яке цього разу нам допоміг провести заслужений будівельник України, керівник луцького підприємства «Житлобуд-2» **Леонід Стефанович** (до речі, теща мого друга Зеника із запитання — Марія Іванівна, теж усе життя віддала будівельній галузі — від мулярки, кранівниці до заступниці директора будівельно-монтажного тресту). Завдяки Леоніду Степановичу фортуна у вигляді 100 гривень усміхнулась **Наталії Луц** із селища Східниця, що є анклавом міста Борислава у межах території Дрогобицького району Львівської області (так характеризує селище Вікіпедія) і **Світлані Кібич** із селища Голоби Ковельського району Волинської області.

Переможницям кажемо голосно: «Віват!» — і просимо надіслати на адресу редакції копії першої та другої сторінок паспорта, а також ідентифікаційного коду.

Нам же час оголошувати нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 31 (2019)

Учасники нашого конкурсу середнього і старшого шкільного віку, переконаний, пам'ятають пісню «Прекраснає дальока» з кінофільму «Гостя з майбутнього». А ось наше ни-

ших, найрозумніших, найбагатших, найщедріших, найскупіших і найначитаніших людей нашого часу. За його заслуги перед людством український письменник розмістив його зображення на валюті майбутнього.

ТОЖ ЧИЄ ФОТО МИ ЗАХОВАЛИ У ГАРБУЗІ?

Слово-відповідь треба надіслати до 15 серпня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **050-1354776** і **067-2829775** (наприклад: «Відро», «Три яблука», «Біл Гейтс»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні в розіграші призів 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Воли, 13) чи електронну tsikava.gazeta@gmail.com найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

Нехай щастить!

ніше запитання хоч і з майбутнього, але зовсім не прекрасного. Принаймні таким його змалював нам чудовий український письменник і дипломат. У своєму відомому творі він переніс нас уперед на понад пів століття — точніше у рік, сума цифр якого дорівнює «16». У час шаленого розвитку науки і неймовірної людської жорстокості, де, як і нині, правлять бал гроші. Але в моді вже не долари чи євро, а валюта глобо. Саме про купюру у 20 глобо, яку головний герой витратив на таксі, ми і поговоримо. Точніше, про персонаж, який зображений на банкноті та фото котрого ми сьогодні заховаємо у гарбузі. Це — одна з найвідомі-

● ЦЕ ЦІКАВО!

Такою зобразив Вавилонську вежу на своїй картині у 1563 році Пітер Брейгель-старший. Зберігається полотно у віденському Музеї історії мистецтв.

«І сталася цегла для них замість каменю...»

Найдревніша цеглина, якій уже щонайменше 4000 років, не дуже відрізняється від сучасної

У Біблії є згадка про цеглу як про будівельний матеріал при зведенні знаменитої Вавилонської вежі близько 2000-го до Різдва Христового.

Ще й до сьогодні на території колишньої Вавилонії (сучасний Ірак) є будинки, споруджені з багатівкової цегли Вавилонської вежі.

«І сказали вони один одному: «Ану, наробімо цегли, і добре її випалімо!» І сталася цегла для них замість каменю, а смола земляна була їм за вапно» (Старий Заповіт, Буття 11-3).

Так стверджує «Вікіпедія». А саме слово «Вавилон» означає «брами Бога».

● О ЧАСИ! О ЗВИЧАЙ!

Як затримували ватажка зухвалої банди, що пограбувала «ювелірки» на 5 мільйонів доларів

Закінчення. Початок на с. 1

Василь РОГУЦЬКИЙ

Злочинці тримали в напрузі усі ювелірні магазини України останні кілька літ. На їхньому рахунку — 18 пограбувань у дев'яти областях центральної та південної України. Злочинці винесли добра на 5 мільйонів доларів (понад 125 мільйонів гривень)!

Часто їм вдавалось тікати просто з-під носа поліцейських. Так, у травні минулого року після пограбування ювелірного магазину у Херсоні правоохоронці перекрили бандитам шляхи для відступу. Але цивільні машини почали об'їжджати територію і могли потрапити в зону вогню. Поліція не наважилась відкрити вогонь, і злочинці втекли. Як згодом з'ясувалось, це рішення було правильним — розбійники мали із собою 5 автоматів та гранатомет і без випадкових жертв не минулося б.

Бандити чудово знали методи роботи поліцейських, використовували професійну конспірацію і були повністю екіпіровані, а потужний форсований двигун на їхньому авто забезпечував швидкий відрив.

Про підготовку та зухвалість групи може свідчити безпрецедентний випадок у Вінницькій області, коли розбійники по черзі напали на кілька ювелірних магазинів просто на день міста!

— Бандити швидко зайшли у магазин, погрожуючи автоматами, викрали 5 кг золота, — **розповідає перший заступник начальника Департаменту карного розшуку Національної поліції України Сергій Прудченко.** — Вийшли. Туди на виклик вилітає поліція охорони. Злочинці у цей час проїжджають квартал і так само нападають на другу ювелірку. Туди виїжджає другий наряд поліції охорони. Банда знову проїжджає квартал — і нападає на третій магазин. Вони настільки все відпрацювали, визначили ролі та дії кожного, що їхній напад тривав до 2 хвилин. Заходили у формі правоохоронців, чим збивали з пантелику працівників закладів.

Якщо охорона чинила опір — розбійники без роздумів стріляли. Охоронець у магазині в Олександрії дивом вижив, коли вони відкрили по ньому вогонь з автоматів. У Миколаєві на виклик встигли прибути патрульні, але не наважились відкрити вогонь по озброєних до зубів грабіжниках у центрі міста. А що бандити були готові «воювати», згодом

засвідчив вміст їхніх аптечок — там були засоби для надання допомоги при важких пораненнях.

Більше року поліцейські не припиняли пошуки учасників банди і ось у липні 2019-го затримали її організатора. Ним є раніше судимий 35-річний житель міста Первомайська Миколаївської області. Оперативники довго його «вели» — боялися брати в людних місцях, бо він постійно носив із собою вогнепальну зброю. Аж поки той не опинився в одному з приватних будинків у Первомайську.

До штурму будинку о 4-й ранку були залучені бійці Корпусу оперативно-раптової дії (КОРД).

На їхньому рахунку — 18 пограбувань у дев'яти областях центральної та південної України. Злочинці винесли добра на 5 мільйонів доларів (понад 125 мільйонів гривень)!

— КОРД повністю заблокував периметр. Знали, що на території бійцівський собака, у будинку — діти, жінки. Як тільки почали заходити та бити скло — він (підозрюваний — **РЕД.**) не спить, а вистрибує у вікно. Але ми добре знали план будинку, і розуміли, що це найслабкіше місце. І він з бойовим пістолетом «Glock 17» вистрибнув прямо до КОРДу. Спецпризначенці його поклали, — **розповів Сергій Прудченко.**

Під час обшуку будинку поліцейські виявили зброю, пристрій для глушіння сигналу, рації, тактичну форму, силіконові маски-балаклави, які повністю змінюють обличчя людини, — її можна впізнати тільки по очах.

Цікаво, що поліцейські встановили ювеліра, якому підозрювані збували золото. Награбоване розходилося поміж інших ювелірів, які цілком могли здогадуватись про походження тих кілограмів золота, але мовчали! Гроші не пахнуть...

Затриманий грав основну роль у банді, був її мозковим центром — підшукував об'єкти, розробляв плани нападів, роздавав ролі, займався підбором транспорту. Його звинувачують одразу за сімома статтями Кримінального кодексу. Інших чотирьох членів угруповання іще шукають.

● ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН

То це з ним я хочу зістаритись?

Іноді ми не знаємо, чи саме з тією людиною зараз підтримуємо стосунки. Вагаємось, як діяти, коли виникають труднощі й проблеми, які, здавалося б, дуже важко побороти, а іноді просто опускаються руки. Ось саме в цьому разі вам і придатяться всього лише два запитання, що допоможуть зрозуміти — чи залишатися з цією людиною і далі боротися за ваші взаємини та почуття, звісно, якщо і вона теж це робить, чи все ж пора розлучитися з нею

Вікторія КІРСТА,
практикуючий психолог

ОСЬ ЦІ ЗАПИТАННЯ:

1. «Чи додає мені ця людина життєві сили й енергію, чи навпаки — забирає їх?»

Як на мене, це дуже важливе питання. Адже коли ваш партнер не додає вам життєвої сили, натхнення та енергії жити, розвиватися, пробувати щось нове, взагалі просто творити, — це досить тривожний сигнал.

Загалом такі стосунки не можуть тривати надто довго, адже вони не мають чим «підживлюватися». І навіть якщо один із партнерів буде «наповнювати» і підтримувати іншого, то рано чи пізно він просто вичерпає свої сили, не отримуючи нічого взамін. У таких взаєминах баланс «брати-давати» щось, у цьому разі — енергію, силу, підтримку одне одному, буде хронічно порушений.

Тому якщо відчуваєте, що ваш партнер, швидше, забирає, а не додає вам сил, тоді вам справді є над чим тут подумати, зокрема, а чи варто взагалі вам і надалі продовжувати такі «мертві» стосунки.

«Дай я надихаюсь тобою...»

Як тільки ви поставите собі це запитання, відповідь вам повинна прийти майже миттєво, і саме це перше, що вам спаде на думку, і буде найбільш правильним.

Адже цілком можливо, що поруч із вами «енергетичний вампір», і це дійсно дуже небезпечно. Адже він буде «харчуватися» вашою силою та енергією, поки не «висмокче» з вас все до останньої краплі.

Тому обов'язково зверніть увагу на те, що ви відчуваєте поруч зі своєю коханою людиною — збільшення чи все ж зменшення сил? І тільки чітко зрозумівши й визначивши це, ви можете робити якісь висновки та приймати рішення щодо майбутнього ваших стосунків.

2. «Чому я вибираю цю людину щодня?», або «Чи є те, за що я готовий (а) продовжувати вибирати саме цю людину і далі — день у день?»

Добре подумайте над цим запитанням. Не поспішайте відповідати. Але ось вам маленька підказка — щойно ви поставите собі його, відповідь вам повинна прийти майже миттєво, і саме це перше, що вам спаде на думку, і буде найбільш правильним.

Тобто коли вам відразу прийшла хоча б одна, а краще кілька причин, за які ви цінуєте та хочете й надалі бути з ним щодня і вибирати саме його, тоді це прекрасно і ви справді знайшли одне одного.

Ну а якщо навіть через деякий час ви так і придумали, що ж такого особливого й унікального є саме у вашому партнері, тоді, можливо, вас уже дійсно більше не пов'яже з цією людиною, і кращим виходом у цьому разі буде залишити її.

А головне: дати шанс вам обом зустріти того, хто б став для вас справді особливою людиною.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Самотня душа у великому місті

Мабуть, його знало в парку кожне дерево. І в погоду, і в негоду бродив алеями і стежками. Дивак, думали перехожі. Й поспішали, ховаючись під парасольками в дощ або кутаючись у теплі шалики взимку. А він зупинявся і... слухав дерева. А може, то вони його слухали. Шкодував, що дерева не вміють розмовляти...

Ольга ЧОРНА

Він мав дві дружини. Є діти. Колись у нього були свята, які його дратували, бо це зайві витрати. Друзі дітей були занадто галасливі. Не міг терпіти подруг своїх дружин, бо ті теревенили ні про що. Набридали родичі, яким постійно потрібна була якась допомога...

Першої дружини не стало майже раптово.

— Як же так? Чому, Люсю? Ти ж ніколи не скаржилася на здоров'я. Як мені без тебе жити? — розгублено запитав.

Люся лежала у труні умиротворена і спокійна. Такою ніколи не була при житті.

— Треба було раніше жінку шанувати, — кинула теща. — Що ти, що діти...

Донька заміж зібралася, а тут така okazія. Треба відрадити Ліну, хай почекає рік, як годиться.

— І не думай, тату! Забобони це все. Миросько за той час іншу знайде.

— Не буду я весілля робити.

— Ти, головне, гроші дай. Ми в ресторані відсвяткуємо.

Син підтримав Ліну.

Не пішов Петро на ту забаву. Пізніше карався, що не стукнув кулаком по столі. Адже щойно пів року минуло, як не стало Люсі. Каявся. А вона йому приснилася. Усміхнена, щаслива. Такою він пам'ятає її, коли була дівчиною.

На дружині трималася сім'я. Вона всюди і все встигала. Петрові здавалося: всі так живуть. Хоча сусід не раз казав:

— Ти б допоміг своїй Люсі килими винести й витрипати. Не можна жінці такої ваги таскати.

Жінка живуча, мов кицька, — відповідав зухвало.

Петро завжди ходив франтом. А в часи дефіциту Люся за кордон моталася. Привозила гарні речі дітям і чоловікові, а собі шкодувала. «Тиснула» кожну копійку. Купувала дешевенькі одяганки. І те незграбне шмаття разом із вічними клопатами додавало жінці років.

... Люся занедужала перед черговою поїздкою на шопінг.

— Мамо, ти ж обіцяла на літо щось купити, — кинув син.

— Куплю, Ігорю, куплю. Тільки пізніше. В поліклініку треба піти. Щось зле мені.

— Поліклініка нікуди не подінеться, а літо — на носі. І вона зібралася їхати.

Закінчення на с. 10

Місто, батьківщина Роксолани	Пташина оселя	Актор	Супутник планети Нептун	Верхній одяг первосвященника	Найбільший хижий птах
Подібний іншому предмету	Покривало мусульманки	Вілл...	Насичений вуглеводень	Фільм «... в полі не воїн»	Співак, композитор Олег...
Коллега ігрека	Об'єкт сліпого поклоніння	«Не вмирає... наша, не вмирає воля»	Інститути Народної Освіти	Здирство шляхом залякування	
Український дуєт	Контрольно-ревізійне управління	Персонаж опери Гулака-Артемівського «Запорожець за Дунаєм»	Італ. виробник авто у з 1947 р.	Опора для кування металу	Роман Сіменона «Брати...»
Одиничний вектор	«Чим... багата, тим і рада»	Назва віслюка в тюркських народах	Фінський футбольний клуб	Альбом Ірини Білик	Струнний щипковий музичний інструмент

Слава Іван Андрій.

:)) :)) :))

— Оксанко! Як давно ми не бачилися! Де ти пропадала? — Іздила у Грецію відпочивати.

— З тобою хоч не зустрічайся. Вмієш настрій зіпсувати.

:)) :)) :))

Чоловік сказав, що доробить лавочку біля дому, — значить, дотримає слова! І не треба йому щоліта про це нагадувати!

:)) :)) :))

Десяток років тому, коли починався дощ, я думала: «От халепа! Пропала моя зачіска!» А тепер радію: «Класно! Огірки полле!»